

Sygn. akt II Ka 618/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Magdaleny Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2022 r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 23 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 1252/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego M. K. na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 618/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie
II K 1252/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><u>1. zarzut obrazy przepisów prawa procesowego</u> mający, wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie treści art. 4 k.p.k., 6 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. i 193 k.p.k. polegającą na oddaleniu wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej celem ustalenia czy oskarżony będąc po spożyciu alkoholu w stanie nietrzeźwości wynikającym z dokonanych pomiarów na poziomie 4,17 promila miał zachowane zdolności psychofizyczne do kierowania motocyklem crossowym po drodze publicznej poprzez dowolne przyjęcie, że dowód ten jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności z uwagi na fakt prowadzenia wg wyjaśnień oskarżonego motocykla po drodze oraz wg oceny Sądu I Instancji braku możliwości udzielenia przez biegłego odpowiedzi na wskazaną powyżej tezę dowodową / uzasadnienie postanowienia dowodowego z dnia 12 maja 2022 r. /, w sytuacji, gdy dowód ten ma kluczowe znaczenie w świetle wyjaśnień oskarżonego dla oceny zebranego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>w sprawie materiału dowodowego i ustaleń w sprawie, a co więcej decyzja Sądu w tym zakresie wkracza w kompetencje biegłego, gdyż wyłącznie biegły posiadając wiadomości specjalne jest w stanie wypowiedzieć się w zakresie możliwości udzielenia odpowiedzi na postawioną tezę dowodową.</p> <p><u>2. zarzut obrazy treści przepisów prawa procesowego, mający wpływ na treść wyroku a mianowicie treści art. 7 k.p.k., 410 k.p.k. i 424 k.p.k. polegająca na bezkrytycznym przyjęciu za wiarygodne zeznań świadków M. B. i I. K. co do okoliczności, że osobą kierującą motocyklem był oskarżony i widzieli oni przebieg upadku motocyklisty na drodze, w sytuacji, gdy do upadku motocyklisty miało dojść w momencie jego zjazdu od osi jezdni przed nadjeżdżającym pojazdem z przeciwka, a którego to światła mijania musiały skutkować efektem tzw. olśnienia w sposób daleko idący ograniczający możliwość obserwacji, co jest faktem powszechnie znanym, a także bezkrytycznym przyjęciu, że opisanie ubioru motocyklisty tj. skórzana kurtka i kask z daszkiem przez świadka M. B., stanowi wyłącznie pomyłkę i nie ma wpływu na ocenę wiarygodności zeznań świadków w tym zakresie.</u></p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Za chybione należy ocenić postawienie łącznie zarzutów obrazy przepisów art. 7 i art. 410 kpk. Jeżeli bowiem Sąd Rejonowy dokonał oceny dowodów i uznał je za niewiarygodne, to tym samym czyniąc ustalenia faktyczne,</p>		

nie oparł się na nich. Wówczas wyłącznym uchybieniem może być w takiej sytuacji naruszenie art. 7 kpk, a nie art. 410 kpk. Ponadto, nie może być mowy o obrazie art. 410 kpk w przypadku uznania określonych dowodów za wiarygodne, a odmówienie tego waloru innym i w konsekwencji nieprzyjęcie tych ostatnich jako podstawy ustalania faktów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2020 r. sygn. akt IV KK 507/20, Lex nr 3224771).

Poddając zaskarżony wyrok kontroli instancyjnej, Sąd Okręgowy nie stwierdził obrazu przepisu art. 7 kpk, która polegałaby na bezzasadnym obdarzeniu wiarą zeznań złożonych przez M. B. i I. K.. W ocenie Sądu Okręgowego, zarzut obrońcy stanowi wyłącznie polemikę z prawidłowym ustaleniami Sądu I instancji i dokonanie własnej, subiektywnej i odmiennej oceny dowodów od poczynionej przez Sąd Rejonowy, która nie respektuje wymogu uwzględnienia całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności. Przewidziany w art. 410 kpk obowiązek dotyczy nie tylko sądu przy rozstrzyganiu konkretnej sprawy, ale także powinien być przestrzegany w środkach odwoławczych przez skarżących. Bez tego zawarte tam rozważania będą oceniane jako nieuprawnione, a więc i dowolne (postanowienie SN z 22.05.2019 r., II KK 135/19, LEX nr 2671513). Należy podkreślić, że relacje ww. świadków wzajemnie się zazębiają, w tym znajdują odzwierciedlenie w pozostałym, uznanym za wiarygodny materiale sprawy, zarówno pochodzącym ze źródeł osobowych, jak i nieosobowych. Obydwoje zgodnie podnieśli, że oskarżony prowadził pojazd tzw.

”zygzakiem”. Podkreślenia wymaga fakt, że jechali bezpośrednio za nim, z niewielką prędkością. Nadto świadek I. K. wskazała, iż oskarżony zataczał się, mówił niewyraźnie przez co nie było można się z nim dogadać oraz, że był pijany, czuć było od niego woń alkoholu. Na okoliczność prowadzenia przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości wskazał również M. B.. Skarżący upatrywał skuteczności zarzutu w podniesieniu tezy, iż świadkowie nie mieli możliwości obserwacji pola jezdni przed nimi. Tymczasem M. B., jak również I. K. relacjonowali, iż światła samochodów jadących ze strony przeciwnej nie oślepiały ich. Wobec tego wysnuwanie tak daleko posuniętego stwierdzenia jest nieuzasadnione i stanowi o swoistej linii obrony mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za przypisane oskarżonemu czyny. Z kolei okoliczność, iż świadek M. B. nie był w stanie precyzyjnie określić wyglądu oskarżonego nie świadczy o tym, iż należało ten dowód zdyskredytować, a więc de facto pominąć przy rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy. Chociażby z uwagi na upływ czasu od zdarzenia będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie, treść relacji składanych przez świadków może ulegać zmianie. Wówczas wartość zeznań weryfikuje się poprzez sprawdzenie czy nie zachodzi w nich wewnętrzna sprzeczność co do zasadniczych faktów lub kwestii, a także konfrontuje się je z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie (wyrok SA w Warszawie z 11.03.2015 r., II AKa 47/15, LEX nr 1658992). Taka sprzeczność w depozycjach wskazanego świadka w odniesieniu do zasadniczych faktów lub kwestii nie zachodziła.

Nadto, jak to zostało już wcześniej wskazane, relacja M. B. korelowała z pozostałym wiarygodnym materiałem sprawy. Zaznaczenia także wymaga, że świadkowie są osobami zupełnie postronnymi, nie łączy ich z oskarżonym żadna relacja, a więc nie mieli jakiegokolwiek powodu ażeby składać zeznania niezgodne z rzeczywistością. Konkludując, w przekonaniu Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie obdarzył zeznania tych świadków przymiotem wiarygodności, a pisemne uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia, odpowiadające wymogom art. 424 kpk, potwierdza tę tezę.

Przechodząc do zarzutu oddalenia wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej na wstępie należy przypomnieć, że o dopuszczeniu określonego dowodu nie decyduje subiektywne przekonanie wnioskodawcy o istotności dowodu, ale obiektywne i weryfikowalne przekonanie organu, iż dowód ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z 20.08.2015 r., SNO 44/15, LEX nr 1771721), jak również, że ustalenie istotnych w sprawie okoliczności wymaga wiadomości specjalnych. Stan nietrzeźwości oskarżonego był bardzo wysoki. Zawartość alkoholu we krwi wynosiła 4,17 promila, czyli stanowiła ośmiokrotność stanu nietrzeźwości określonego w art. 115 kk. Z całą pewnością powodowało to zaburzenie sprawności psychomotorycznej. Podkreślenia jednak wymaga, że każdy organizm inaczej reaguje na bodźce, inne są procesy metaboliczne i nie można wykluczyć różnego rodzaju odstępstw, które

wpływają na reakcje organizmu. Będąc osobą dorosłą oskarżony z całą pewnością znał wpływ alkoholu na organizm ludzki i był świadomy, że upośledza on zdolność kierowania pojazdem. O sprawstwie oskarżonego, w tym stanie jego nietrzeźwości świadczy protokół badania analizatorem wydechu, jak również zeznania świadków oskarżenia. W związku z tym, że stan faktyczny inkryminowanego zdarzenia nie budził wątpliwości, powoływanie biegłego celem wydania opinii było zbędne, choćby ze względu na ekonomię procesową. Zatem decyzja procesowa podjęta przez Sąd Rejonowy była słuszna. Zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na rozstrzygnięcie sprawy. Nie można uznać za naruszenie prawa sytuacji, gdy sądy powszechne za pomocą innych, niż życzyłyby sobie tego strony, określonych dowodów realizują swój obowiązek ustalenia prawdy materialnej (postanowienie SN z 28.10.2020 r., II KK 405/19, LEX nr 3077362). Na marginesie dodać należy, że dowód z opinii biegłego mógłby świadczyć tylko o teoretycznej możliwości, a nie o rzeczywistym fakcie. Wobec powyższego zarzut ten jest niezasadny. Na uwzględnienie nie może też liczyć w tej sytuacji zarzut naruszenia art. 6 kpk.

Aby zasadnie, tym samym skutecznie, podnieść zarzut obrazy art. 4 kpk nie wystarczy ogólne stwierdzenie o jego naruszeniu, które oparte jest wyłącznie na subiektywnym odczuciu strony, które wynika niejednokrotnie z odmiennej oceny materiału dowodowego skupiającej się wyłącznie na korzystnych dowodach. O braku obiektywizmu

<p>Sądu można natomiast mówić wtedy, gdy zostały naruszone określone przepisy zawierające normy nakazujące lub zakazujące działań na niekorzyść określonej strony postępowania lub gdy w sposób wyraźny i udokumentowany Sąd faworyzuje jedną ze stron. Brak precyzyjnego odwołania się do sytuacji procesowej, w której doszło do przekroczenia tych przepisów czyni zarzut oparty na tychże przepisach bezzasadnym (wyrok SA w Warszawie z 18.10.2018 r., II AKa 402/17, LEX nr 2581120).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>niezasadność podniesionych zarzutów warunkowała decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie II K 1252/21 w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
---------------------------------	-------------------------

II.	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty postępowania odwoławczego w całości. Należy podkreślić, że z przepisu art. 636 kpk wynika zasada obciążenia osób skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 kpk (wyrok SA we Wrocławiu z 18.06.2019 r., II AKa 92/19, LEX nr 2718331). W stosunku do oskarżonego takich przesłanek Sąd Okręgowy nie dostrzegł.</p> <p>Z tych względów na podstawie art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 663) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 zł (opłata od kary w kwocie 300 zł i kwota 20 zł ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym).</p>
-----	--

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana